

čisto zastoj nosil svojega pruskega koša po Ribnici, ampak hopnilo mu je v njegove mreže par nevednežev, hotel sem reči Judežev. Ko bi izvedel imena vseh, ne bom zamudil jih svetu naznaniti. Gosp. P., krčmarja v Ribnici in g. G. lesnega trgovca v Arlici pa vprašam: ali otroci ribničke šole ničesar ne potrebujejo? Kakor se mi dozdeva, ne hodi deca samih milijonarjev v Ribnici v šolo in bi menda nekteri hvaležni bili omenjenima gospodoma za gol-dinar šulvercinu darovani, da bi si kupili najpotrebnejše šolske reči. Pa se ve, ako se da domačemu ubožcu namesto šulvercinu, potem pa ni v društvu in še v tako slavnem??! Pisatelj teh vrstic misli, da bodo glavači tega društva vsakemu slov. renegatu, kateri pristopi k njim, dali napraviti spominek iz čistega — snega. Ako bodo ga pa obvarovali pred žgečim solncem mi je neznano. — Vso čast pa moram izreči ribničkim g. šolskim očetom, ki se niso dali prevariti, ter niso pristopili k šulvercinu. Gosp. Tom. . . , tako je prav, da ste agentu hrbet obrnoli, ko je Vam rekel: „Im 3. Jahrgange wird ein wenig slov. gelehrt, mit Respekt zu sagen.“ To je: v 3. razredu bo se nekoliko slov. učilo, „snovesno“ rečeno. — Bдите Slovencem ob vsaki priložnosti tako pravični! Tudi omenim, ka je imel nemški šulvercin v nedeljo dne 17. svečana svoj zbor v Vuhredu. Naj bi kdo v „Slov. Gosp.“ naznanil, če bo kaj zanimivega. Konči sem še poizvedel, kaj je ta šulvercinski vohun rekel nekemu tukajšnjemu učitelju g. K. grozno s prsom mu preteč: „Poboljšaj se, da se pozneje ne bodeš kesal!“ In v katerem pomenu bi se naj poboljšal? Se ve da po pravih šulvercina. Izraževal se je tudi, ka v 50 letih bodo vse šole spadale pod šulvercin, ker baje že sedaj omenjeno društvo ima vse šole od Maribora do Celovca v svoji oblasti izvzmeši Ruše in Ribnico. Če je to res, mi ni znano, a to je pa očitvidno iz povedanega, da ima ta Judež vsa kolesa zmešana v svojih možganih in da se je že davno skregal s tisto rečjo kateri ljudje pravijo pamet! Ali ga bo kedaj še srečala, to je uganjka.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Najstaršo slovensko cerkvo, Gospo sveto na Koroškem, sedaj popravljajo in je cesar daroval 1000 fl. — V državnem zboru vprašali so konservativni poslanci Lienbacher, knez Liechtenstein pa Slovenci vlado, kaj je s predlogom pred 3 leti storjenim, naj se kmetom pomaga, ki čedalje huje propadajo? Poslanci zahtevajo zlasti, naj se pre naredi dedna postava, naj se previsoki obresti vknjiženim dolgovom znižajo s pomočjo države in naposled ustavi razkosavanje posestev ter naj umogoči, da ostanejo posestva dalje časa

pri enej rodbini. O teh zadevah bode Gospodar zaporedoma več člankov donášal. Tudi duhovsko plačo bi radi poslanci še letos zboljšali. Nova pristojbinska postava je kmetom ugodnejša od stare; kakih 400.000 fl. bi kmečki ljudje menje, a meščanski več plačevali. — Na Gališkem je „rustikalna banka“ delala kakor naše nemške „šparkase“. Tirjala je previsokih obrestij, te stroge iztirjavala, naposled pa ni bilo kupcev in je sama preveč gruntov si nakopala. Sedaj je pa sama prišla na nič s kmeti dolžniki vred. — Zoper „šnops“ začela je koroška vlada ljudi svariti in je tudi prepovedala ob nedeljah in praznikih blizu cerkve mej službo božjo pijačo prodavati, vsaka kréma mora biti po noči o postavnem času zaprta; tudi shajanje po hišah, da se skupno šnops pije, je prepovedano. Primorsko društvo „Edinost“ je v spomenici do ministra Taaffeja prosilo, naj se tamošnjim Slovanom da slovenščine zmožen škof, ne pa italijanski pristaš Flapps, čeravno tega priporoča nadškof Zorn, škof Glavina pa znani tržaški Depretis in še nek slovenski poslanec. Ali ni zadosti, da imajo koroški Slovenci višjega pastirja, ki jim ne more Kristusa v domačej besedi oznanovati? In to se godi v stoletji najkrepkejšega narodnostnega gibanja! Kaj bi neki Nemci rekli, ko bi jim na Dunaj potisnili nemščine noveščega italijana za nadškofa? — Na Hrvatskem nameravajo železnice staviti po Zagorji, dalje od Barča v Pakrac, od sv. Lovrenca pri Pečuhu čez Dravo v Dijakovar in od Mitrovice nad Dijakovar v Požeg in Pakrac. — Iz Istrije seli se mnogo Hrvatov v Bosno na posestva bega Džiniča, v izprazneno boko Kotorsko pa Lahi iz Italije.

Vnanje države. Iz Šudana v osrednjej Afriki dohajajo Evropcem, zlasti Angležem zelo neprijetne novice. Mahdijev general Osman-Dinga vzel je mesto Tokar in egiptovsko posadko poklal, sedaj napada Suakin, koje mesto Angleži komaj branijo, ker jim egiptovski zavezniki k Mahdiju odhajajo. Trinitikat še drži 4000 Angležev, po okolici pa razgraja že 12000 mohamedancev. General Gordon ni nič opravil v Hartumu, čeravno je Mahdija proglasil za sultana v Kordofanu. Mahdi grabi vedno dalje, njegovi poslaniki baje uže v Egiptu rogovilijo in celo v Indiji pridgajo sveti boj zoper Angleže. Gordon odposlal je skoraj vse egiptovske vojake iz Hartuma domov po ladijah na reki Nil. — Francozi v Tonkingu nabrali so sedaj 12000 mož ter mislijo vsaki čas udariti na Bak-Ningh. — V severnej Ameriki razsajala je grozna burja: 50.00 hiš je podrli in čež 400 ljudij ubila. — Ruski car je poslal svojega strica velikega kneza Mihajla s sijajnim poslanstvom v Berlin čestitat cesarju Viljelmu, da je še zmiraj najstarejši vitez vojaškega reda sv. Jurija. Tudi se go-

vori, da se po leti snideta obadva cesarja, nemški in ruski. —

Za poduk in kratek čas.

Nemški šulverein.

(Pravi namen šulvereinskemu rovanju.)

VII. Sedaj vemo iz lastnih nasprotniških ust, kaj prav za prav hoče nemški šulverein: ponemčenje, duševno in gmotno oškodovanje Slovencev, zaviranje vsakega pravega napredovanja pri nas, sploh našo narodno smrt.

Zato nam pačijo značajnost slovenskih učiteljev z denarjem, z „Judeževimi groši“. Lovijo slovensko deco. Lažejo slovenskim staršem. Prilizujejo se Slovencem, kakor nedolžne ovce, čeprav so deroči volkovje. Nемеc se diči s svojo „poštenostjo“. Toda šulvereinerji stavijo na laž ovo slovito „poštenost“, kedar podobni Judovskim farizejem s srebreniki v mošnji cingečejo, naj bi jim zaslepljeni Slovenci prodal svojo narodnost, izdal svojo kri za pangermansko mavho. Divji Turki so nekdanjim našim slovenskim prednikom deco ropali, gonili na Turško in jo pomohamedanili in poturčili. Izrejali so si tako najhujših Turčinov. No, šulvereinerji strežejo Turkom podobno izrejati najhujših nemškutarjev, vendar menje častno. Turki so tujo deco z bridko sabljo v rokah, s hrabrim mečem si pribojevali, sedanji šulvereinerji pa kakor izmaelitski krošnjariji z mošnjo v rokah, in z malovrednimi „cotami“ in brnjami, ostudnim pijančevanjem in pojedinami itd. vabijo naše otročiče v svojo mrežo.

Prav pogosto slišimo, kako Nemce hvalijo da so velik narod, mnogobrojno ljudstvo, 70 milijonov duš. Ali ni torej grdo za šulvereinerje, da jim nemške matere še premalo dece rodijo in torej po otrokih slovenskih viničarjev in kočlarjev gladijo? To je takšno besno obnašanje, da se mora vsakemu poštenemu Nemcu gabiti. No, in res, pravi Nemci, zlasti ogromna večina konservativnih Nemcev, obsoja nespodobno rogovilstvo nemškega šulvereina. Zato nahajamo med šulvereinarji samo liberalne Nemce, nemčurje in nemškutarje slovenske, ki so se materi slovenskeji izneverili in v lastno skledo pljuvajo. Najhujši rogovileži pa so iz „Reicha“ zadnja leta privandrani prusaki. Eden izmedj uzrokov tej prikazni je tudi ta, da je nemški šulverein ob enem pravcato politično društvo, čeravno pristaši njegovi v svojej farizejskej hinavščini to skrbno tajijo. Toda njihova dejanja stavijo besede na laž. Šulverein je nemškim liberalcem sredstvo, pomoček, kleščice, da bi Nemce in Slovane vznemirili, razdražili, ministerstvo grof Taaffejevo, ki hoče vsem narodom dravično biti, vsakako podrl, pri volitvah nem-

ške konservativce spodrinoli, v državnem zboru večino dobili in ministerskih stolov polastili se. Sploh nemški liberalci upajo s pomočjo šulvereina zlasti nemško prebivalstvo pridobiti. Zato neprenehoma lažejo, kako je nemštvo v nevarnosti, kako se Nemcem strašne krivice godijo itd. (Konec prihodnjič.)

Smešnica 9. Ko so v Sevnici železnico delali, pride nemšk „palir“ k delavcem. Rad bi jih priganjal pa ni vedel kako. Vpraša drugega priganjača, kako naj reče, da bodo hitreje delali. Šaljivec slovenec mu reče: sagen Sie nur so: Kranjc le počas', dann dolgi gospod malo plača! Sedaj se zadere palir: „he kranjska počas dann dolga gospod mal plačela.“ Posavski.

Razne stvari.

(Slovenskega društva odbor) je naše poslance pisмено poprosil, naj druge poslance slovenske pa tudi tovarše iz drugih klubov nago-varjajo nam pomagati, da še letos jeseni dobimo slovensko učiteljske in slovenske paralelke na gimnazijah spodnje-štajerskih.

(Ptujsko učiteljsko društvo) bode 6. marca t. l. ob 10. uri dopoldne v okoliški šoli zborovalo. Vzpored: 1. Prečitanje zapisnika in dopisov. 2. Poročilo g. Robiča o kmetijskem tečaju v Mariboru. 3. Poročilo g. Grebenea o vrtnarskem društvu. 4. Suseenje rastlin, predava g. profesorja Glowacki. 5. Nasveti. 6. Predsednikova izjava v društvenih zadevah.

(Apačani) prejeli so dar 200 fl. iz cesarjeve blagajnice za novo šolo.

(Cigani) so v Šmarajah posestniku Megliču pokradli mnogo obleke in živeža.

(Potrjeni) so novi načelniki okrajnih odborov Simon Praprotnik v Rogaci, Sporn namestnik, J. Mravljak pri sv. Lenartu v Slov. goricah, namestnik sv. Trojički poštar Golob.

(Šulvereinerji) so na Vuhredi 20. t. m. glave vkup tiščali. Železniški uradnik (!) Nikolaus Machné je načelnik, krčmar Streicher namestnik, učitelj (!) Grögl, pisar, učitelj (!) S. Kellenberger, namestnik, krčmar Widmoser in posestnik Petrun denarničarji. Zvečer pa so vkup pili, da jih je petelin domov vabil. No, takšne „Ortsgruppe“ je torej Vuhredu treba!

(Umrli) je P. Viktorin Pivko, frančiškan v Lankovicah in J. Kmetič, bivši župan Novomeški, v Celji, nekaj dni po novej poroki.

(Ormožani) so pokopali Petra Dirmayerja. Nemški liberalci zgubili so precej marljivega pristaša, Slovenci štejejo enega nasprotnika menje.

(Velik zvon) 50 centov težek dobijo č. o. lazaristi za cerkev sv. Jožefa pri Celji.

(Ptujski nemškutarji) se uže bojijo za svojo kasino, ker omikanci raje zabajajo v prijazni Narodni dom, ki skrbi vsem za lepo zabavo.